

رنگ‌ها در کشورها چه مفهومی دارند؟

در دنیای مد، رنگ سیاه نشانه شیک پوشی، جذابیت و زیبایی است. در بریتانیا به عضوی از خانواده که باعث ننگ و رسوایی خانواده می‌شد «گوسفند سیاه خانواده» می‌نامند. در فرهنگ‌های غربی رنگ سیاه اغلب نشانه قدرت بسیار زیاد و پر رمز و راز بودن است.

در دنیای مد، رنگ سیاه نشانه شیک پوشی، جذابیت و زیبایی است. در بریتانیا به عضوی از خانواده که باعث ننگ و رسوایی خانواده می‌شد «گوسفند سیاه خانواده» می‌نامند. در فرهنگ‌های غربی رنگ سیاه اغلب نشانه قدرت بسیار زیاد و پر رمز و راز بودن است.

نمادها، نشانه‌هایی هستند که در هر فرهنگ وجود دارند و به صورت رنگ، عدد، شکل و غیره خودنمایی می‌کنند. در این میان رنگ‌ها در فرهنگ‌های مختلف مفاهیم سمبولیک متفاوتی را انتقال می‌دهند.

به گزارش تازه، در هر فرهنگی، تلقی مردم از هر رنگ، مبتنی بر روابطی است که آنها بین رنگ‌ها و معنایشان پدید می‌آورند. به عنوان مثال در غرب، سبز به معنای امیدواری، سفید به خلوص، سیاه به عزاداری، قرمز به عشق یا انقلاب و زرد به دشمنی و کینه توزی نسبت داده می‌شود. در حالی که در چین، سفید به پرهیزکاری و زرد به اعتماد و صداقت و سیاه به کدورت و بی‌علاقگی مربوط می‌شود. در فرهنگ هندی، قرمز به معنای جاه طلبی و آرزوست و... در همین زمینه گروه تولید تازه در گزارشی کوشیده است به معناشناسی مفهوم رنگ‌های اصلی در نزد فرهنگ‌ها و ملل مختلف بپردازد.

قرمز:

رنگ قرمز، که به نوعی رنگ خون است، بسته به فرهنگ ملل تعبیر متفاوتی می‌تواند داشته باشد. در چین قرمز یک رنگ سنتی برای لباس‌های عروسی است. پاکت‌های کاغذی قرمز پر از پول، هدیه‌های سنتی سال جدید قمری چینی برای بچه‌ها می‌باشند. در فرهنگ چینی، پوشیدن قرمز یا قوتی سبب طول عمر می‌شود. اما یکی از تعبیر منفی رنگ قرمز در آسیای جنوب شرقی این است که ترحیم نامه‌ها، به صورت سنتی با جوهر قرمز نوشته می‌شوند. اما همین رنگ در ترکیه نشانه مرگ است. در ژاپن، رنگ قرمز نماد از خودگذشتگی است و یک رنگ فراگیر و همه‌جا حاضر است. در مصر باستان، خدایی که آسمان را از زمین جدا کرد (شو Shu)، قرمز بود. سنگ‌های قرمز در معالجه بیماری‌ها و محافظت از آتش و رعد و برق استفاده می‌شدند و جوان‌هایی با موهای قرمز، برای اطمینان از برداشت خوب محصولات، قربانی می‌شدند. همچنین در نیجریه این رنگ فقط توسط رؤسای قبایل پوشیده می‌شود، اما در غنا تنها به هنگام سوگواری قرمز می‌پوشند.

سفید:

رنگ سفید، در کشورهای غربی رنگ تولد است و هم‌چنین نمایان‌گر وقایع شیرین زندگی است که به صورت جشن ظاهر می‌شود. در حالی که در چین نشانه عزاداری است. در مصر باستان، سفید نماد «171#& اوسیریس» (Osiris)، خدای مرگ و پاکی بوده است. همچنین در نزد بسیاری از فرهنگ‌ها سفید نشانه تقوا، بی‌گناهی، تازگی، صلح، پاکی، کمال، معنویت و سادگی است. ایرانیان باستان عقیده داشتند که فرشتگان لباس سفید بر تن دارند. از این رو این رنگ مورد علاقه ایرانیان است. رنگ سفید برای هندوها رنگ عزا و سوگواری است. در چین رنگ سفید به معنی مرگ است. در برزیل این رنگ نشانه جلال و شکوه است. در آمریکا هم رنگ سفید نشانه پاکی و خلوص است.

آبی:

آبی، رنگ مورد علاقه بسیاری از مردم و محبوب‌ترین رنگ در بین مردان است. رنگ آبی، احساس آرامش را به ذهن می‌آورد و معمولا نشان‌گر صلح، امنیت و نظم است. در آمریکا رنگ آبی محبوبیت زیادی دارد و نشانه صداقت و امانت است. از این رو در نماد همه بانک‌های آمریکا از رنگ آبی استفاده می‌شود. در چین رنگ آبی نشانه ابدیت است. برای یهودی‌ها این رنگ مقدس است. در کشور های عربی رنگ آبی به معنی ایمنی و محافظت است. در کلمبیا رنگ بیشتر صابون‌ها آبی است. در کشور های مسیحی رنگ آبی مفهوم صلح و بهشت را همراه دارد. در هنگ کنگ رنگ آبی مورد علاقه مردم نیست. همچنین از نظر آمریکایی‌ها رنگ آبی، رنگ مردانه است در حالی که در بریتانیا و یا فرانسه بیشتر رنگ قرمز رنگ مردانه به شمار می‌رود، در آمریکا رنگ صورتی رنگ زنانه است در حالی که در بسیاری از کشورهای دیگر رنگ زرد زنانه است. در مصر باستان نیز خدای زندگی و تولید مثل، آبی بود. در این کشور آبی

و بنفش نشان دهنده تقوا و ایمان است و مصریان در طول تاریخ همیشه به رنگ های آبی فیروزه ای و لاجوردی علاقه مند بوده اند.

زرد:

رنگ زرد در بیشتر کشورها مفهوم خوشحالی و مطلوب بودن را دارد. در آسیا رنگ زرد نشانه تقدس و پرهیزکاری است. در کشورهای مسیحی زرد نشانه نور خورشید و دانایی است. در مالزی که جمعیت آن مخلوطی از مالایی ها، هندی ها و چینی ها است رنگ زرد دلالت بر خاندان پادشاه دارد و به نوعی نشانه عمر زیاد است. در کشور ژاپن رنگ زرد نشانه وقار و نجابت است.

جنگجویان باستان این کشور در دوران خود، گل های زرد داوودی را به نشانه پیمان شجاعت، به خود آویزان می کردند. در بین پیشگویان قدیم، رنگ زرد توصیفی از شیر و خورشید بود. آن ها زرد بودن شیر را تنها عاملی می دانستند که او را در بین حیوانات به عنوان سلطان جنگل مطرح کرده است. مردم قرون وسطی معتقد بودند که سنگ های زرد، بیماری را از جسم او به درون خود جذب می کند. در یونان باستان، رنگ زرد نشان دهنده حالات زنانه بود و پوشیدن لباس زرد را برای مردا غیر قابل قبول می دانستند، آن ها الهه ها و دوشیزگان را با پیراهن زرد زعفرانی نقاشی می کردند. در چین باستان برای نشان دادن امپراطور به عنوان قدرت برتر از رنگ زرد استفاده می کردند. در آن زمان، تنها امپراطور حق داشت لباس زرد بپوشد و اگر کسی جرات می کرد لباس زرد بپوشد باید انتظار مرگ سختی را می کشید. اما در فرانسه قرون وسطی به آدم های ترسو و نامرد لقب زرد می دادند، در دوره انقلاب کبیر، درهای خانه های مردمی را که تصور می شد به دولت جدید خیانت کرده اند با رنگ زرد رنگ آمیزی می کردند. در قدیم رنگ زرد برای نشان دادن کسانی بود که علیه کلیسای کاتولیک حرف می زدند و به کفرگویانی که محکوم می شدند در هیزم سوزانده شوند، لباس زرد می پوشانند. هم چنین در قرون وسطی، یهودیان را مجبور می کردند که لباس زرد بپوشند. ناری های آلمان نیز یهودیان را مجبور می کردند که به لباس خود ستاره زرد بدوزند.

سبز:

رنگ سبز به خاطر آرام بخش بودنش به عنوان رنگ ایمنی و سلامت در جهان معرفی شده است. برای نشان دادن علائم فیزیکی بی خطر از این رنگ استفاده می شود. در قرون وسطی رنگ سبز نشانه زندگی جدید و رشد بود، به همین دلیل رنگ سبز را برای لباس نو عروسان انتخاب می کردند. در اروپای قدیم اعتقاد بر این بود که رنگ سبز، رنگ مورد علاقه قدرت های بزرگ است و این قدرت ها می توانند کسی را که لباس سبز پوشیده، به بد شانس ابدی محکوم کنند. این خرافات تا حدی ادامه پیدا کرده است که امروزه بسیاری از افراد با ماشین های سبز رانندگی نمی کنند و اعتقاد دارند که احتمال تصادفات با این اتومبیل ها بیشتر است. همچنین این رنگ در چین نشانه ثروت است و در برخی اوقات یادآور باران شدیدی است که زمین را بارور می کند. در گذشته رنگ سبز یادآور زهر بود و به همین دلیل هیچ گاه داروها را به رنگ سبز نمی ساختند. همچنین رنگ سبز در آمریکا نشاط و سلامت و تازگی را تداعی می کند، در حالی که همین رنگ را در کشورهایی که جنگل های فراوان دارند، با بیماری ارتباط می دهند. رنگ سبز رنگ محبوب مسلمانان بخصوص اعراب نیز هست (در اسلام، رنگ سبز نشانه ایمان و عقیده در دین، توکل به خدا، بقا و جاودانگی است و هم چنین نشانه روز قیامت است). در حالی که در برخی از مناطق اندونزی این رنگ، رنگ منفی به حساب می آید. در ژاپن رنگ سبز معرف تکنولوژی بالاست، در حالی که در آمریکا تجهیزات الکترونیکی سبز رنگ مردم را فراری می دهد.

مشکی:

رنگ سیاه نشانه غم و اندوه، ترس، رازداری و مبهم بودن است. در اکثر جوامع غربی و اسلامی اگرچه رنگ سیاه یادآور مرگ، عزا و خاکسپاری است اما این رنگ، رنگ جهانی برای عزاداری نیست. در برخی از کشورهای آسیایی رنگ عزا، رنگ سفید است. در برزیل رنگ بنفش و در مکزیک رنگ زرد و در ساحل عاج رنگ قرمز تیره رنگ عزا هستند. همچنین رنگ سیاه با تاریکی و ترس از ناشناخته ها ارتباط دارد و نیروهای مافوق طبیعی یا جادویی را به خاطر می آورد. در دنیای مد، رنگ سیاه نشانه شیک پوشی، جذابیت و زیبایی است. در بریتانیا به عضوی از خانواده که باعث تنگ و رسوایی خانواده می شد "گوسفند سیاه خانواده" می نامند. در فرهنگ های غربی رنگ سیاه اغلب نشانه قدرت بسیار زیاد و پر رمز و راز بودن است.